

Bordeeieigenaar in verzet

Mario Music verslaat Wet Bibob en de Groningse burgemeester Wallage

Wat pornokoning Charles Geerts en Yab Yum niet lukten, heeft de Joegoslavische bordeeleigenaar Mario Music wel voor elkaar gekregen. De Raad van State bepaalde dat de vergunning voor zijn sexparade via de Wet Bibob niet mag worden ingetrokken. Voor het eerst doet hij zijn verhaal.

Door Stan de Jong en Koen Voskuil
Fotografie: Corne van der Stelt

W weet u op wie burgemeester Wallage lijkt? Op Bush! Music banjert met overdreven stoere passen door de belwinkel. 'Dat is Wallage. Hij gedraagt zich als een cowboy. Hij loopt naast zijn schoenen. Een arrogante man.' Zivan (Mario) Music is een emotioneel mens. De in 1956 geboren Serviër gesticuleert heftig en verheft regelmatig zijn stem. Toen twee ambtenaren hem op 2 januari 2007 het besluit overhandigden dat zijn exploitatievergunning zou worden ingetrokken vanwege ernstig gevaar voor strafbare feiten, zoals vrouwen- en wapenhandel, ontplofte hij dan ook bijkans. Met sappig Joegoslavisch accent: 'Ik zei: 'Als jullie mij *besjoeldigen* van wapenhandel, dan zal Mario wel voor wapen zorgen.' Dat was stom, ik bezit helemaal geen wapens, maar ik zag alles dat ik in jaren had opgebouwd in elkaar storten. Op grond van geloof door die Bibob!' We bevinden ons in de rosse buurt van Groningen. Sinds 1997 bezit Music in de Hoekstraat een aantal prostitutie-inrichtingen. De panden worden beheerd door zijn zoon Pinjo die de ramen verhuurt aan de dames. Voor 100 euro per dag. Zonder noemenswaardige problemen. Sterker, Music heeft altijd prima samengewerkt met de politie en de vreemdelingendienst, zegt hij. 'Kijk, vrouwen vertellen je dingen na een aantal maanden. Je bouwt een vertrouwensband op. Een meisje vertelde na een half jaar dat zij pas 16 jaar oud was. Dat heb ik aan de

Zo werkt de Wet Bibob

Onbedoeld kan de overheid meewerken aan criminaliteit. Door een vergunning te verlenen aan een horecaonderneming waar geld wordt witgewassen bijvoorbeeld. Of door een bordeel toe te staan dat met vrouwenhandel te maken heeft. Al in 1996 constateerde de enquêtecommissie Opsporingsmethoden onder leiding van Maarten van Traa dat criminele organisaties afhankelijk kunnen zijn van vergunningen, subsidies of aanbestedingen van de overheid.

Lange tijd konden alleen politie en justitie optreden tegen de misdaad, maar sinds 1 juni 2003 kunnen ook ambtenaren de Wet Bevordering Integriteitbeoordelingen door het Openbaar Bestuur (Bibob) inzetten om criminelen te weren.

Met deze Wet Bibob in de hand kunnen overheden onderzoek verrichten naar de achtergrond van een persoon of een onderneming die een vergunning of subsidie aanvraagt bij de overheid. Dat onderzoek gaat behoorlijk ver. Omdat er ook in vertrouwelijke dossiers van de politie of de fiscus wordt gesnuffeld, mag de gemeente dit niet zelf doen. Daartoe is het Landelijk Bureau Bibob opgericht, dat wél toegang heeft tot deze gegevens.

Bibob adviseert de overheid vervolgens hoe groot de kans is dat de vergunning wordt gebruikt voor criminele doeleinden. Bij een negatief advies kan de vergunning worden ingetrokken of simpelweg niet worden

► min dat zij een groot deel van hun inkomsten aan Music moesten afstaan.'

Music: 'Als er een misdrijf in mijn pand wordt gepleegd door iemand anders, betekent dat dan dat ik een misdadiger ben? Luister, er is een Gronings gemeenteraadslid. Die is hoofdverdachte geweest in een XTC-zaak en is veroordeeld wegens wapenbezit. En nu zit hij naast Wallage met een *dieke loel*. Hij heeft terecht een tweede kans gekregen. Maar ik moet vechten tegen iedereen: de korpschef, de gemeente, de Bibob. Ik moet bewijzen dat ik geen monster ben. Die Wallage is gewoon hypocriet!'

Het roer om

Maar hoe zit het met de beschuldiging van wapenhandel? Op 11 april 2002 werden uit de

'Dat is de Bibob: jij moet je onschuld bewijzen, maar vaak weet je niet eens waar je de ontlastende informatie moet zoeken'

JWF-kazerne in Assen vijf Glock-pistolen en drie mitrailleurs gestolen. Tijdens een verhoor door de Koninklijke Marechaussee verklaarde een verdachte, althans volgens het Bureau Bibob, dat hij Pinjo Music kent en dat die hem in contact heeft gebracht met een Turk die de wapens kocht. Bureau Bibob concludeert hieruit dat Mario en Pinjo Music betrokken zijn bij wapenhandel. 'Maar als je de informatie van de marechaussee vervolgens bestudeert, dan zie je dat Mario helemaal niet eens genoemd wordt in dat dossier, laat staan dat hij verdachte is,' zegt Scheepstra. 'De verdachte kende wel zijn zoon Pinjo, maar heeft later verklaard dat hij nimmer contact met hem heeft gehad over wapenleveranties.' Music: 'Dat vond ik nog het ergste, dat ze mijn zoon erbij haalden. Die had een blanco strafblad. Ik heb een verleden, maar hou die jongen erbuiten!' Momenteel speelt tegen Pinjo Music een hoger beroepszaak wegens een geweldsincident. Ten tijde van het Bibob-onderzoek was dit echter nog niet aan de orde.

Daar Music senior vroeger geen lekkerdje was, daar windt hij geen doekjes om. 'Ik was die wilde Joegoslaaf, hè. Ik zat in de kickboksweld en heb een roerig verleden.' In 1992 kwam hij voor het laatst met justitie in aanraking. Een jaar later werd hij in hoger beroep veroordeeld wegens onder andere geweldpleging en wapenbezit tot drieënhalf jaar gevangenisstraf. 'Daarna gooide ik het roer om. Ik had een paar goedlopende Balkan-restaurants, heb die verkocht en in Groningen langzaam opgebouwd wat ik nu bezit. Ik wilde met twee instanties nooit meer iets te maken hebben: de politie en de fiscus.' ☒

Volgens Bureau Bibob zou Music zich schuldig hebben gemaakt aan belastingontduiking. Dat zijn zoon de panden van hem huurt zou wijzen op een schijnconstructie. 'Aantoonbaar onjuist,' volgens Scheepstra en hij laat een aantal documenten zien. 'Omdat Music

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

slechts eigenaar is en een groot deel van het jaar in het buitenland verblijft, zit hij in box 3. De panden zijn een beleggingsobject, geen bedrijf. Dat heeft de belastingdienst ons zwart op wit bevestigd.' Alle prostituees hebben verklaard dat zoon Pinjo degene is die de huurpenningen int, benadrukt Scheepstra. 'In het Bibob-advies hadden ze, ik vermoed bewust, geschreven dat de vrouwen voor Mario werkten in plaats van in zijn panden. De gemeente heeft dit inmiddels moeten herstellen. Maar ja, voor het zover is, ben je wel een hele tijd zoet.'

Iemand naaien

Na een lange, slopende rechtsgang werd Music onlangs door de Raad van State in het gelijk gesteld. De gemeente Groningen had zich niet alleen op het Bibob mogen baseren, maar zelf nader onderzoek moeten

doen. De hoerenpanden mogen niet worden gesloten. Zijn overwinning heeft Music vooral te danken aan allerlei tegenonderzoek dat hij liet verrichten. Al vele jaren vindt er een intensief toezicht door gemeente en politie plaats in de Groningse warme buurt. Dag en nacht worden de hoerenpanden van Music gecontroleerd. Maar dit heeft nooit enige verdenking van strafbare feiten als wapen- of vrouwenhandel opgeleverd, zo bleek toen de advocaat van Music de rapportages opvroeg. Wat er in al die jaren dan wel voor ernstigs was voorgevallen? Er werd melding gemaakt van 'het plaatsen van grof vuil op de openbare weg', van het 'niet aanwezig zijn van een stil

alarm'. En een prostituee had een 'illegaal verwarmingstoestel' in gebruik gehad. Niet bepaald schokkende feiten.

Ook werd duidelijk dat cruciale informatie in het Bibob-dossier was achtergehouden. Zo dook er een intern memo op waarin de politie meldde dat Music geen verdachte was in het onderzoek naar vrouwenhandel. 'De Groninger korpschef Dros schreef toen in een brief aan Wallage dat hij het betreunde dat deze informatie mij bekend was geworden,' vertelt Music. 'Dan ben je dus bezig met iemand naaien, met iemand kapot maken. Dat is de Bibob: jij moet je onschuld bewijzen, maar vaak weet je niet eens waar je de ontlastende

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXX

informatie moet zoeken. Je wordt van het kastje naar de muur gestuurd. En voor inzage in je eigen gegevens moet je betalen.' Scheepstra: 'Dat Bibob-advies besloeg slechts twaalf velletjes, maar wij hebben 50 kilo papier geproduceerd.' Alles bij elkaar zal de Bibob minimaal drie ton hebben gekost aan advocaten en gederfde inkomsten. 'Ik heb alleen kunnen winnen omdat ik toevallig geld heb,' beseft Music. 'Dat is oneerlijk. Ook toen burgemeester Wallage wist dat hij ging verliezen, bleef hij maar doorprocederen. Hij dacht: die domme Joegoslaaf krijg ik wel klein. Nou, die is nog niet van me af!'

In juli vindt een rechtszaak plaats tegen de Bibob vanwege de beschuldiging van belastingontduiking. Daarnaast wordt een schadevergoedingsprocedure door Music opgestart.